

Statele au devenit maşinării de stors bani pentru industria de armament

Maria Diana Popescu (https://www.art-emis.ro/maria-diana-popescu/) 17 Ianuarie 2024

(/images/stories/editorial/Genocid_2024.jpg)

Războaiele din Ucraina şi Gaza şi contextul bombardamentelor efectuate de SUA şi Marea Britanie în Yemen, ca ripostă la atacurile militanţilor huthi în Marea Roşie, generează temeri justificate privind lărgirea unui conflict în Orientul Mijlociu. Zelenski bate planeta la picior, cerşind alţi bani, rachete şi armament, că de, mai scoate şi el un ciubuc din contrabanda cu „ingrediente" moderne de război! Ar fi mare ghinion să fie refuzat acum, cînd se alege praful de spectacolul lui. De gura lumii, Biden şi Occidentul au anunţat stoparea ajutoarelor către Ucraina, dar există zeloşi din stirpea lui Iohannis care livrează orice Ucrainei, inclusiv interesele românilor. Lui i se adaugă premierul indian al Angliei colonizatoare, Rishi Sunak, care a parafat cu inconştientul actor saltimbanc un acord de securitate, ce prevede majorarea ajutorului militar pentru Ucraina şi livrarea a mii de drone. Că doar „războiul dronelor e la modă, nu ? Cu dronele se dă foc afacerii unui adversar interlop, cu dronele se dă foc vegetaţiei planetei şi apoi se motivează că planeta se încălzeşte şi se sufocă.

De partea cealaltă, SUA, prăbuşită spectaculos în ultimul an, face jocuri mizerabile în Gaza. Pro forma, Biden îi cere lui Netanyahu să protejeze civilii din Gaza. Acesta spune public „da", dar îşi joacă propria partitură: contrar legilor internaţionale, atacă şi bombardează populaţia civilă. Omenirea vede că în Gaza sînt ucişi copii, mame, bătrîni, dar atitudinea de condamnare este de ochii lumii. Dacă SUA s-ar fi declarat oficial de partea Israelului s-ar fi confruntat cu un oprobriu mondial. De aceea, Biden a ales să mustre Israelul pentru a nu se confrunta cu valul de ură. Washingtonul are un palmares bogat de războaie, lovituri de stat, sabotaje economice, jafuri şi amplasare a unor baze militare în preajma resurselor naturale ale statelor vizate. Administraţia de la Washington D.C. este specializată în astfel de operaţii. Să ne amintim că pofta SUA pentru Ucraina s-a manifestat public în 2014, cînd au proiectat şi finanţat în secret lovitura de stat din Ucraina. Victoria Nuland a recunoscut că SUA au cheltuit cinci miliarde de dolari pentru pregătirea loviturii de stat, imediat după ce Guvernul ucrainean a amînat semnarea Acordului de integrare europeană. *„Schimbarea de putere care a avut loc în 2014 în Ucraina a fost organizată de SUA",* a declarat fostul premier ucrainean, Nikolai Azarov. Să ne amintim că pe 25 martie 2014, Congresul American a votat cu majoritate zdrobitoare - 348 contra 48! - înarmarea Ucrainei şi trimiterea de armament letal în zona de conflict, potrivit site-ului „DW" în articolul „US White House votes to provide lethal aid to Ukraine". După atîtea războaie şi

minciuni mediatice ale preşedinţilor, SUA au început să acumuleze pierderi semnificative în războiul informaţional, menţionează „Reuters” într-un raport. Potrivit raportului, jurnaliştii din întreaga lume cu mesaje anti-americane, din ce în ce mai mulţi la număr, au stîrnit, la rîndul lor, un „război” internaţional împotriva propagandei mincinoase americane şi îl vor cîştiga, pentru că strategia de comunicaţii internaţionale a S.U.A. se va complace în aceeaşi reţea mocirloasă. Pentru a evita să aibă soarta Iugoslaviei, Afganistanului, Somaliei, Irakului, Libiei, Egiptului, statele lumii nu mai dau crezare înşelătoriilor mediatice ale SUA.

Nu fac comerţ în piaţa profeţiilor, dar viitorul îngrijorează în termeni duri omenirea. Ceea ce ştim cu exactitate este că taxele şi moartea sînt inevitabile şi tot mai aproape de noi se furişează un război, avînd în vedere suspiciunile, planurile şi ura din blocurile implicate. Capii nîtîngi ai Europei se încăpăţinează în chip periculos pentru naţiuni, iar ucigătoarele teorii ale strîngerii Europei într-un TOT, vor genera diferende greu de stins. Artizanii celor două războaie în desfăşurare continuă să alimentez ura faţă de Rusia, ceea ce va creşte riscul altor disensiuni în U.E. Pe nicio cale diplomatică aceştia nu promovează soluţii de calmare a spiritelor, deşi, politic, militar şi istoric, vorbind, implicarea SUA în toate războaiele lumii a generat şi poate genera urmări greu de anticipat pentru întreaga planetă.

Oficiind cu dreapta planuri false de salvare, cu stînga, desfăşurînd mantia intereselor financiare proprii, partenerul strategic american şi şefii UE nu vor fi niciodată prieteni ai statelor. Sînt nişte finanţişti preocupaţi să scoată bani şi atît. Au planuri de perspectivă cu privire la soarta naţiunilor în folos propriu, au pretenţii şi ameninţări diplomatice şi sînt satisfăcuţi, ca în urma unei terapii cu produse etno-botanice, de tot ceea ce au obţinut chiar şi de la noi. Sărăcirea majorităţii şi căderea în realitatea zimţoasă a crizelor de tot felul a fost întotdeauna în istorie prilej de îmbogăţire a clasei politice, a stăpînitorilor străini care au jugulat economiile statelor. Pentru puterile lumii, pentru organismele financiare mondiale de tip mafiot, statele au devenit maşinării de stors bani pentru industria lor de armament, pentru marile corporaţii farmaceutice, pentru războaiele pe care le poartă exclusiv din interese economice.

„Partenerul strategic” ne îmbrobodeşte că doar el ne poate scoate din toate crizele, că prezentul şi viitorul nostru sînt indestructibil legate de cumsecădenia şi ajutorul său şi de împrumuturile prin care băncile mondiale mafiote se milostivesc cu noi. „Reuters”, prin vocea lui David Brunnstrom, se întreabă cum a reuşit America performanţa de a pierde vechii aliaţi de pe arena mondială? *„Americanii sînt extrem de speriaţi pentru că au pierdut total controlul şi nu se mai pot baza pe nici un aliat”.* Să fim realişti, S.U.A. ne au pe noi „aliaţi” doar de muls, se pot baza pe noi, nu şi invers! Doar pentru asta le-am dat Kogălniceanu, Deveselu şi alte zone pentru bazele lor militare! România a pus la dispoziţia Wasghintonului uscatul, apa, aerul şi fraierul! Vedeţi că nu sîntem copiii orfani ai lumii? Avem de partea noastră pe bunicul partener strategic, slab şi neputincios, dar care se bucură din plin de concursul clasei politice româneşti. Cea încă neanchetată de Justiţie… Pînă una-alta, s-auzim de bine!